

Fraværende:

Bertelsen.

Hansen, H. P.

Jørgensen, P. C.

Kirck.

Neergaard, C. (syg).

Nyholm.

Orlik, (syg).

Pedersen, Gaardeier.

Peterfen, Procurator.

Reedtz.

Thalbitzer.

Formanden: Forinden vi gaae over til næste Affnit, maa jeg tillade mig at bemærke, at ved Affstemningen, som nu er foregaaet, bortfalder Affstemningsposten under Nr. 6, der gaaer ud paa, at dersom Ændringsforslaget til § 2 antages, skulde § 8 aldeles bortfalde. — I Genhold til hvad jeg i Begyndelsen af Sagen bemærkede, vil nu nærmest komme under Discussion og Afgjørelse Spørgsmaalet om Sagsførernes Møde ved Politieretterne, som indholdes i Forslaget Nr. 7. Da de Ændringsforslag, der, som allerede bemærkede, ere stillede til § 3, væsentlig ere afhængige af dette Spørgsmaal, vil Discussionen altsaa væsentlig komme til at dreie sig om dette Punkt tilligemed de Ændringsforslag, som høre til § 3. Der kan vist heller ikke været Noget imod, at det Ændringsforslag, som er stillet til § 7, samt Overkriften, ligeledes tages med, saaledes, at Discussionen kommer til at omfatte de nu tilbagestaaende Ændringsforslag i Sagen.

Ordføreren: Endssjøndt jeg ingenlunde har opgivet de formelle Betænkeligheder, som jeg udtalte under Sagens anden Behandling med Hensyn til den Udvidelse af nærværende Lov, som blev Gjenstand for § 8, saaledes som Loven udgik fra anden Behandling, har jeg dog ikke troet, at det ærede Thing vilde tage den Beslutning, som det dengang afgav over § 8, tilbage, og da Sagen iøvrigt foreligger paa samme Maade, har jeg saaledes ikke troet, at burde forfølge min Anskuelse videre, men derimod at burde gaae ind paa Realiteten af det, der ved 2den Behandling blev Gjenstand for § 8. Derfor har jeg tilligemed det ærede Med-

lem af Udvalget, som har kunnet deeltage i de sidste Forhandlinger, da det tredie Medlem har været sygt, stillet de nye Ændringsforslag paa den Maade, som de forekomme under Nr. 6 og 7 paa Listen, men efter hvad Formanden bemærkede er nu Nr. 6 frafalden. Det maatte paatrænge sig Udvalget, efter 2den Behandlings Slutning, at saaledes som § 8 var stillet i Lovforslaget baade med Hensyn til Sted og Indhold, kunde man ikke finde sig fyldesgjort derved. Hvad Stedet angaaer seer det noget forkeert ud i Loven, at, efterat man i den foregaaende 7de Paragraph havde tilendebragt, hvad man vilde med Hensyn til Behandlingen i anden Instants, saa gik man Kæbsegang i den 8de Paragraph, og tog under Behandling, hvorledes Sagerne burde fremmes i første Instants. Det Naturlige var ganske vist, at, naar man vilde udstrække Loven til tillige at indføre nye Bestemmelser om Behandlingen i første Instants, burde Loven begynde hermed, og, naar man havde tilendebragt, hvad man i denne Henseende vilde optage i den, burde det følgende Affnit af Loven beskæftige sig med Behandlingen for de høiere Instantser. Med Hensyn til Indholdet, kunde Udvalget ikke andet end finde, at, naar § 8 blev af det Indhold, som den fik ved Sagens 2den Behandling, saa kom der en Modsigelse ind i Lovgivningen, idet nemlig § 8 kun angik de Politieretter og Brandretter, som Lovforslaget iøvrigt beskæftiger sig med. Det var nemlig Politieretterne i Kjøbstæderne og paa Landet, og det var Brandretterne i Kjøbstæderne; det var derimod ikke de eensartede Domstole i Kjøbenhavn, det var navnlig ikke Kjøbenhavns Criminal- og Politieret, og det var heller ikke Kjøbenhavns Brandcommissiøn, uagtet disse Domstole med Hensyn til Beskaffenheden af Retsbehandlingen ved dem, komme ganske i Klasse med Politieretterne udenfor Kjøbenhavn og med Brandretterne i Kjøbstæderne. Naar man da ogsaa, som Thinget havde bestemt ved den anden Behandling, vilde gaae ind paa en væsentlig Forandring af Procesmaaden i første Instants ved Politierets- og Brandretssager, saa skjønnede Udvalget ikke rettere, end at det maatte skee paa en saadan Maade, at der dog blev Harmonie i Lovgivningen med Hensyn til disse